

Tumble Tales

Familie Tumble en de magie van kerstmis

Auteur: L.M. van Dijk

Eerste uitgave : © November 2025

Inhoud

Hoofdstuk 1 Hyvää päivää!	2
Hoofdstuk 2 Aan de afgrond.....	12
Hoofdstuk 3 Een spoor van mini sterretjes	20
Hoofdstuk 4 #DeEchteKerstgedachte	29
Hoofdstuk 5 Knetter knappe kids!	36
Hoofdstuk 6 Vrolijk kerstfeest!	42
Wat hebben we geleerd van.....	46
familie Tumble?.....	46
Bedankt voor het lezen!.....	48

Hoofdstuk 1 Hyvää päivää!

Toen Lois uit het vliegtuig stapte kon ze haar ogen niet geloven, overal lag sneeuw en in de verte zag ze een rendier lopen.

“Milo kijk daar eens” zei ze, en pakte snel een beetje sneeuw en rolde er een sneeuwbal van.

Voor Milo het wist had hij een sneeuwbal in zijn nek.

“koud, koud, koud” riep hij uit maar daarna moest hij hard lachen.

Hij rende Lois achterna en een sneeuwballen gevecht begon.

“Ruby kom!” riep Milo nog na.

“Ik kijk wel uit” zei Ruby en verstopte zich zelf snel verder in haar jas.

“Niet te geloven dat we mee konden komen” zei mama tegen papa.

Papa had hier een opdracht voor zijn bedrijf. En het gezin kon deze keer mee vliegen.

“Vind je het mooi?” vroeg papa.

“Heel erg mooi” zei mama met een brede lach op haar gezicht.

Op dat moment kwam de gids aanlopen die hun naar hun blokhut zou brengen.

“Hyvää päivää!”
zei de gids
vrolijk.

Dat betekend
goede dag in het
Fins.

“Wat leuk dat
jullie er zijn, zijn
jullie klaar voor
het avontuur?”

“Kunnen we met
een slee naar de
blokhut?” vroeg
Lois.

“Dat is wel een

beetje te ver denk ik” zei Ruby snel.

Ze wilde niet dat hele eind in de sneeuw lopen.

Maar de auto stond al voor hun klaar.

Het was ongeveer een half uurtje rijden naar de blokhut in het kerstdorp dat Rovaniemi heet.

“Ons dorp ligt precies op de poolcirkel, er is hier zelf een lijn waarmee je daadwerkelijk de poolcirkel kan oversteken” zei de gids.

“Er zijn rendieren, je kan sleeën en je kan natuurlijk de kerstman ontmoeten.”

De kinderen keken elkaar verwonderd aan.

“Wat een avontuur zal dit worden he Milo?” zei Lois.

Na een tijdje rijden kwamen ze aan bij hun blokhut.

Een prachtig houten huisje precies zoals je zou verwachten in het dorp van de kerstman.

Het was al donker geworden.

Overal waar je keek waren kleine lichtjes te zien.

Want in Finland rond deze tijd van het jaar is het maar twee of soms drie uurtjes licht, de rest van de dag schemert het dus de lichtjes zijn er niet alleen voor de sier.

Eenmaal binnen wilde Lois en Milo meteen naar boven om hun slaapkamer te bekijken.

“Wie als eerste boven is!” riep Milo en zetten het op een lopen.

“Milo! Wacht op mij!” En Lois rende snel achter hem aan.

Toen ze boven kwam stond Milo stil voor het raam.

“Wauw!” zei hij.

“Moet je kijken Lois! We kunnen het noorderlicht zien vanuit ons raam, wat is het prachtig hè?”

Lois had nog nooit zo iets moois gezien en riep snel mama, papa en Ruby naar boven.

Samen stond de familie even een tijdje voor het raam.

